

Sygn. akt V U 115/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 115/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 grudnia 2017r. - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił przeliczenia emerytury wnioskodawcy A. B. na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Organ rentowy wskazał , że wysokość emerytury podlega ponownemu przeliczeniu – na podstawie powołanego powyżej przepisu ustawy emerytalnej – ponieważ wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu-emerytalnemu i rentowym po otrzymaniu emerytury.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek przed przyznaniem prawa do świadczenia , a wypłacone było w okresie po ustaniu zatrudnienia tj. od 01 czerwca 1999r. do 31 grudnia 1999r. oraz w 2000r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. B. , domagając się jej zmiany poprzez przyjęcie , że ubezpieczony spełnia przesłanki określone w art. 110a ustawy emerytalnej , bowiem przepis ten wbrew twierdzeniom ZUS Oddział w L. nie określa warunku podlegania ubezpieczeniom społecznym po dacie przyznania prawa do emerytury .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji .

Na rozprawie w dniu 30 maja 2018r. pełnomocnik ZUS Oddział w L. w uzupełnieniu argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i odpowiedzi na odwołanie wskazał , że brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia wnioskodawcy na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej , bowiem przepis ten stanowi o przeliczeniu podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 15 tej ustawy.

Z kolei zgodnie z art. 15 ust. 6 ustawy emerytalnej - przypadku wnioskodawcy - podstawa wymiaru emerytury winna być przeliczona z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym , aby przekroczony został wskaźnik 250%.

Pojęcie podlegania ubezpieczeniom społecznym definiuje z kolei art. 13 pkt. 1 ustawy systemowej , który stanowi , że pracownik podlega ubezpieczeniom emerytalnemu , rentowym , chorobowym i wypadkowym od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku . W przypadku wnioskodawcy ustanie stosunku pracy nastąpiło dnia 31 maja 1999r. i od tej daty A. B. przestał podlegać ubezpieczeniom społecznym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. B. - ur. dnia (...), jest uprawniony do emerytury górniczej – od dnia 01 czerwca 1999r. tj. od daty ustania zatrudnienia w (...) Zakłady (...) w P. .

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie , które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1989r. do grudnia 1998r.

Emerytura była wypłacana wnioskodawcy od daty przyznania prawa do tego świadczenia .

Od dnia 01 czerwca 1999r. A. B. nie posiadał tytułu do ubezpieczenia społecznego .

W dniu 17 listopada 2017r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Do wniosku A. B. dołączył zaświadczenie wystawione przez byłego pracodawcę dnia 13 listopada 2017r. , potwierdzające wysokość wypłaconych świadczeń po ustaniu zatrudnienia, a związanych ze stosunkiem pracy w (...) Zakłady (...) w P. trwającym do 31 maja 1999r. :

W czerwcu 1999r. wypłacone było wynagrodzenie za pracę w wysokości 3553,42 brutto i 25 czerwca 1999r. – nagroda z wypracowanego zysku w 1998r. w wysokości brutto 3953,10zł .

W lipcu 1999r. wypłacona była nagroda jednorazowa w wysokości 498,58zł brutto.

W grudniu 1999r. były pracodawca wypłacił wnioskodawcy Barbórkę za 1999r. w kwocie 2126,55 zł brutto.

W roku 2000r. wypłacono A. B. nagrody roczne za 1999r. :

- 13 stycznia 2000r. – 14-ta pensja w wysokości brutto 1781,23zł ,

- 06 czerwca 2000r. – nagroda za wypracowany zysk w kwocie 2299,19zł .

Od wypłaconych świadczeń zakład pracy odprowadził składki na ubezpieczenia społeczne , a wypłacone nagrody i premie uwzględnił w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym dnia 19 września 2017r. , które wnioskodawca dołączył do wniosku z dnia 17 listopada 2017r.

W zaświadczeniu Rp-7 z dnia 19 września 2017r. (...) Zakłady (...) w P. wskazał wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy z tytułu umowy o pracę za okres od 01 stycznia 1975r. do 31 maja 1999r.

Rozpoznając wniosek z dnia 17 listopada 2017r. ZUS Oddział w L. wydał zaskarżoną decyzję .

dowód: akta ubezpieczeniowe ZUS prowadzone przez ZUS O/L. tom I. k. 22, 30-32,156,160-165

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie .

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się przede wszystkim do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z cyt. przepisem może nastąpić tylko raz (ust. 2).

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

2. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Mając na uwadze powyższą regulację, po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 18 grudnia 2017 r. jest prawidłowa.

Z uwagi na treść zarzutów wnioskodawcy stawianych powyższej decyzji, wyjaśnić należy mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie to przysługuje ubezpieczonym pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 01 maja 2015r., trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury (w przypadku wnioskodawcy po dniu 31 maja 1999r.).

Z możliwości ponownego przeliczenia można skorzystać tylko wtedy, gdy nowo obliczony wskaźnik jest wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia.

W niniejszej sprawie ubezpieczony – w ocenie Sądu –nie spełnił warunku podlegania ubezpieczeniom społecznym po dniu 31 maja 1999r. tj. po ustaniu zatrudnienia w (...) Zakłady (...) w P. .

Wbrew twierdzeniom odwołania art. 110a ustawy emerytalnej wskazuje taki warunek , albowiem – w przypadku wnioskodawcy , aby przekroczony został wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 250% - przy przeliczeniu emerytury na podstawie art. 15 w/w ustawy ma zastosowanie ust. 6 powyższego przepisu . Na podstawie powyższego przepisu przeliczenia emerytury następuje przy uwzględnieniu wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Sąd podziela pogląd ZUS Oddział w L. - przedstawiony na rozprawie w dniu 30 maja 2018r. , że przepis ten winien być stosowany z uwzględnieniem art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych .

Z definicji podlegania ubezpieczeniom społecznym przedstawionej w powołanym przepisie wynika , że podlega ubezpieczeniom społecznym osoba posiadając tytuł podlegania ubezpieczeniu społecznemu . W przypadku pracownika tytułem tym jest stosunek pracy od daty jego zawarcia do daty ustania czyli – w przypadku wnioskodawcy do daty rozwiązania stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001r. , II UKN 279/00).

Z akt ubezpieczeniowych jednoznacznie wynika , że ustanie stosunku pracy – w przypadku wnioskodawcy – nastąpiło z dniem 31 maja 1999r. i od tej daty A. B. nie posiadał innego tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym .

Wynagrodzenie wypłacone przez byłego pracodawcę w okresie od 01 czerwca 1999r. do 06 czerwca 2000r. prawidłowo zostało wliczone do wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne do 31 maja 1999r. , gdyż było to wynagrodzenie z tytułu pracowniczego stosunku ubezpieczenia , trwającego do daty rozwiązania umowy o pracę .

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania za nieuzasadnione i nie znajdujące podstaw prawnych należy uznać zarzuty wnioskodawcy wskazujące na niezrozumienie przez skarżącego mechanizmu przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .